

Laru bizi zan gaixoa,
lo-ebak oiñaztuta...
Bekaitz-zedena bai eukon
biozpean aginka.

Onen barria izan eban
ortzargiak goiz batez,
ta at uxa eban, mosua
josiz izpi-ertzenez.

Geroztik itxas-ertzean
bakar dago gaixoa:
Bekaitzak zital biurtzen
abaraska gozoa.

Or zergaitik **Eriotzorri**
bakar ta me dagoan,
eden mingotsa bai dauko
osto eze barruan.

LILIA (Selgas'ena)

«Ederra da lilia», dabese txoriak,
zoro antzo egazka lili inguruan:
a baiña erruge izan, ta lotsa gorritan
gorde dagiz liparrez ostotxo guriak.

«Benetako zaputza, iñoen zurturik,
eguzki zerutarrik ezpaitau atsegin».
Eta ego-itzulka ebiltzazan arin;
liliak gordeago burua oraindik.

Ostera be txoriak: «Bear bada, lili,
egan aizetxo mea samingarri yatzu?»

Ak barriz, erantzuki, abarra makurtu
ta barru-barru geigo orriak estali.

Uxa ziran txoriak, ta izukor, lerdena,
osto-bikain ta joriz ager zan lilia:
izpi-dirdaika bere soiñeko garbia.
Oi lotsa garbiaren ditzira gardenal!

SARATSA TA NEKOSTA (Selgas'ena)

Oinkada luzez dator gaba laiñotsua;
arrats-zoriak, garbi ta betondo itunik,
zelai ta lora-baratz joriak itxirik,
gaiñeko euna bildu dau ezkututsua.

Ara-ona kulunkaz sarats zimel mea,
barne-lor iraunkorra zerbait arintzeko;
aize-egoz dabiltsu aren oin ermo,
barru-ots bizi-legun ta intziraz betea.

«Atsege jaio nintzan.. Izaki-zorunak
ba-dira, barriz, ludi baltz onetan naiko,
lor, zotin ta ituna zer dan ez dakienak»

Au esanik, orriak bera yakoz jausten.
«Bean negar dagina zoriontsuago»,
darantzutso nekostak, ortzia begitzen.

ARTE DRANGALA

Goiko bide ertzeko aldatz-muiñoan
arte bat daukazu, urtez betia.
Enborra sendorik, baiña kimutza
aize ta euriak jana guztia.